

Vix unquam capitis uexabitur ipse dolore.
 Et nihil est oculis, mihi crede, salubrius istis.
 Si uero duram uis soluere largus aluum,
 Partibus est geminis pars admiscenda terendo
 Vna diagridij, sic apta solutio fiet.

FINIS MACRI DE HERBARUM
 RUM VIRTUTIBVS.

STRABI

GALLI POETAE ET THEO
 LOGI DOCTISSIMI, AD
 Grimaldum coenobij S. Galli abbatem,
 HORTVLVS.

PRAEFATIO. TITVLVS .I.

LVRIMA TRANQVILA

la cum sint insignia uitae,

p Non minimum est, si quis Pestanae de-
 ditus arti,

Nouerit obsceni curas tractare Priapi.

Ruris enim quaecunq; datur possessio, seu sit

Putris, harenoso qua torpet glarea tractu:

Seu pingui

STRABI GALLI

Seu pingui molita graues uligine foetus,
Collibus erectis alte sita, siue iacenti
Planicie facilis cliuo, seu uallibus horrens,
Non negat ingenuos olerum progignere fructus:
Si modo non tua cura graui compressa ueterno,
Multiplices olitoris opes contemnere stultis
Ausibus assuescit, callosasq; ere diurno
Detrectat fuscare manus, & stercorea plenis
Vitat in arenti disponere puluere quallis.
Hæc non sola mihi patefecit opinio famæ
Vulgaris, quæ sita libris nec lectio priscis,
Sed labor & studium, quibus ocia longa dierum
Postposui, expertum rebus docuere probatis.

CULTURAE INITIUM .II.

Bruma senectutis uernacula, totius anni
Venter, & ampliflui consumptrix sæua laboris:
Veris ubi aduentu terrarum pulsa sub imas
Dilituit latebras, uestigiaq; horrida auaræ
Ver hyemis, reduci rerum delere pararet
Stemate, & antiquo languentia rura nitore
Reddere, uer orbis primum caput & decus anni.
Purior aura diem cum iam referare serenum
Inciperet, zephyrosq; herbae, floresq; sequuntur
Tenuia porrigerent radicis acumina, cæco
Tecta diu gremio, canasq; exosa pruinæ.

Cum syluæ

Cum syluæ folijs, montes quoq; gramine pingui,
 Prataq; conspicuis uernarent læta uirectis.
 Atriolum, quod pro foribus mihi parua patenti
 Area uestibulo solis conuertit ad ortum,
 Vrticæ implerunt, campiq; per æquora parui
 Illita feruenti creuerunt tela ueneno.
 Quid facerem? tam spissus erat radicibus infra
 Ordo catenatis, uirides ut texere lentis
 Viminibus crates stabuli solet arte magister:
 Ungula cornipedum si (quando humore nocetur
 Collecto) putres imitatur marcida fungos.
 Ergo moras rumpens Saturni dente, latentes
 Aggredior glebas: torpentiaq; arua, reuulsis
 Sponte renascentum complexibus urticarum,
 Erigo, & umbriculis habitata cubilia talpis
 Diruo, lumbricos reuocans in luminis oras.
 Inde Noti coquitur flabris solisq; calore
 Areola, & lignis ne diffuat obsita quadris
 Altius à plano modicum resupina leuatur,
 Tota minutatim rastris contunditur uncis,
 Et pinguis fermenta fini superinsinuatur.
 Seminibus quædam tentamus oluscula, quædam
 Strepibus antiquis prisca reuocare iuuenta.
 Deniq; uernali interdum conspergitur imbre
 Parua seges, tenuesq; fouet præblanda uicissim

STRABI GALLI

Luna comas. rursus si quando sicca negabant
 Tempora roris opem, culturae impulsus amore
 (Quippe siti metuens graciles torpescere fibras)
 Flumina pura cadis inferre capacibus acri
 Curavi studio, & proprijs infundere palmis
 Guttatim, ne forte uelocior impetus undas
 Ingereret nimias, & semina iacta moueret.
 Nec mora germinibus uestitur tota tenellis
 Areola, & quanquam illius pars ista sub alto
 Arescat tecto, pluuiarum & muneris expers
 Squalleat aërei: pars illa perennibus umbris
 Diffugiat solem: pars hæc quia celsior, ignei
 Syderis accessum lateris negat obice duri:
 Non tamen ulla sibi fuerant quæ credita pridem
 Spe sine clementi pigro sub cespite clausit.
 Quin potius quæ sicca feret, translata subactis
 Suscepit scrobibus, rediuuuo plena uirore
 Restituit, reparans numeroso semina fructu.
 Nunc opus ingenijs, docili nunc pectore & ore,
 Nomina quo possim uiresq; attingere tantæ
 Messis, ut ingenti res parvæ ornentur honore.

SALVIA .III.

Elelisagus prima præfulget honore locorum,
 Dulcis odore, grauis uirtute, atq; utilis haustu.
 Pluribus hæc hominum morbis prodesse reperta.

Perpetuo

HORTVLVS.

50

Perpetuo uiridi meruit gaudere iuuenta.
Sed tolerat ciuile malum nam sæua parentem
Progenies florum, fuerit ni dempta, perurit,
Et facit antiquos defungier inuida ramos.

RUTA .IIII.

Hoc nemus umbriferum pingit uiridissima ruta
Syluula cæruleæ, folijs quæ prædita paruis
Umbellas iaculata breues, spiramina uenti,
Et radios Phœbi, caules transmittit ad imos,
Attactūq; graues leni dispergit odores.
Hæc cum multiplici uigeat uirtute medelæ,
Dicitur occultis adprime obstare uenenis,
Toxicaq; inuasis incommoda pellere fibris.

ABROTANVM .V.

Nec minus abrotani promptum est mirarier alte
Pubentis frutices, & quas inspicat aristas
Ramorum ubertas, tenues imitata capillos.
Huius odoratum lento cum uimine crinem
Peonijs carptum prodest miscere medelis.
Febribus obstat enim, telum fugat, adiuuat artus
Quos incerta premit furtiue iniuria guttæ.
Præterea tot habet uires, quot fila comarum.

CUCURBITA .VI.

Haud secus altipetax, semente cucurbita uili
Assurgens, parmis foliorum suscitatur umbras

G a Ingentes

STRABI GALLI

Ingentes, crebrisq; iacit retinacula ramis.
 Ac uelut ulmum hederæ implicuit cū frondibus altans
 Ruris ab usq; sinu toti sua brachia circum
 Laxa dedit ligno, summumq; secuta cacumen
 Corticis occuluit uiridi tutamine rugas:
 Aut arbustum uitis genus, arbore cum se
 Explicuit quauis, ramorumq; alta corymbis
 Vestijt, & propria sursum se sponte leuauit.
 Visitur ergo rubens aliena in sede racemus
 Dependere, premit tabulata uirentia Bacchus,
 Pampinus & frondes discernit latior altas.
 Sic mea sic fragili de stirpe cucurbita surgens
 Diligit appositas sua sustentacula furcas,
 Atq; amplexa suas uncis tenet unguibus alnos.
 Ne uero insano diuelli turbine possit,
 Quot generat nodos, tot iam retinacula trudit.
 Et quoniam duplicem producunt singula funem,
 Undiq; fulturam dextra læuaq;prehendunt.
 Et uelut in fusum nentes cum pensa puellæ
 Mollia traiciunt, spirisq; ingentibus omnem
 Filorum seriem pulchros metantur in orbes,
 Sic uaga tortilibus stringunt amenta cathenis
 Sclarum, teretes inuoluuntq; illico uirgas,
 Viribus & discunt alienis, tecta cauarum
 Ardua porticuum uolucris superare natatu.

Iam quis

Iam quis poma queat ramis pendentia passim
 Mirari digne? quæ non minus undiq; certis
 Sunt formata uijs, quàm si tornatile lignum
 Inspicias medio rasum, quod nymphure constat.
 Illa quidem gracili primum demissa flagello
 Oblongo, tenuiq; ferunt ingentia collo
 Corpora, tum uastum laxatur in ilia pondus,
 Totum uenter habet, totum aluus, & intus aluntur
 Multa cauernoso seiunctim carcere grana,
 Quæ tibi consimilem possunt promittere messem.
 Ipsis quinetiam teneri sub tempore fructus
 Ante humor quàm clausa latens per uiscera sero
 Autumni aduentu rarescat, & arida circum
 Restiterit cutis, inter opes trasire ciborum
 Sæpe uidemus, & ardenti sartagine pinguem
 Combibere aruinam, & placidum segmenta saporem
 Ebria multoties mensis præstare secundis.
 Si uero æstiuu sinitur spiramina solis
 Cum genitrice pati, & matura falce recidi,
 Idem foetus in assiduos formariet usus
 Vasorum poterit, uasto dum uiscera uentre
 Egerimus, facili radentes ilia torno.
 Nonnunquam hac ingens sextarius abditur aluo,
 Clauditur aut potior mensuræ portio plenæ
 Amphora, quæ piceo linitur dum glutine, seruat

STRABI GALLI

Incorrupta diu generosi dona Lyei.

PEPONES .VII.

Hoc simul in spatio, campi quo figitur imis
Hæc tam læta seges, uili quam carmine pinxi,
Visitur alterius uitis genus acre, per æquor
Serpere puluureum, & fructus nutrire rotundos
Pomorum. hæc species terræ super arida uulgo
Tecta iacens, clementa capit pulcherrima, donec
Solibus æstiuis flauos intincta colores
Messoris calathos matura fruge replet.
Tum uideas alijs oblongo stemmate uentrem
Demissum, nucis aut oui uersatilis instar:
Vel qualis manibus quondam suspensa supinis
Lucet, agens circum lomenti bulia saluam
Ante recens maceratur aquis quàm spuma refusis,
Dum lentescit adhuc digitis luctantibus, & se
Alternis uicibus, studioq; fricantibus uno
Inter utranq; manum, paruo fit paruus hiatus
Exitus: huc stricto lenis meat ore Noti uis,
Distenditq; cauum uitrea sub imagine pondus,
Et centrum medio confingit labile fundo,
Undiq; conueniat cameri quo inflexio lecti.
Ergo calybs huius penetrat dum uiscera pomi,
Elicit humoris largos cum semine riuos
Multiplici: tum deinde cauum per plurima tergas
Frustra

*Frustra manu spargens hortorum letus opimas
Delicias conuiuia capit, candorq; saporq;
Oblectant fauces: nec duros illa molares
Esca stupere facit, facili sed mansa uoratu
Vi naturali frigus per uiscera nutrit.*

A B S Y N T H I V M . V I I I .

*Proximus absynthi frutices locus erigit acris,
Herbarum matrem simulantes uimine lento.
In folijs color est alius, ramisq; odor alter
Puberibus, longeq; saporis amarior haustus.
Feruentem domuisse sitim, depellere febres
Hoc solet auxilium clara uirtute probatum.
Si tibi praeterea caput acri forte dolore
Pulsetur subito, uel si uertigo fatiget,
Huius opem rimare, coquens frondentis amarum
Absynthi syluam, tum iura lebetes capaci
Effunde, & capitis perfunde cacumina summi.
Quo postquam ablueris graciles humore capillos,
Deuinctas frondes, superimposuisse memento.
Tum mollis fotos constringat fascia crines,
Et post non multas elapsi temporis horas
Hoc inter reliquas eius mirabere uires.*

M A R R V B I V M . I X .

*Quid referam iuxta positi, nimiumq; potentis
Marrubij non uile genus, licet acrius ora*

G 4 Mordeat

STRABI GALLI

Mordeat, & longe gustum disiungat odore.
Dulce enim olet, non dulce sapit, sed pectoris egros
Comprimit angores, tristi dum sumitur haustu,
Præcipue talis caleat si potus ab igni,
Et cœnam cyathis cogatur claudere crebris.
Si quando infensæ quæsita uenena nouercæ
Potibus immiscent, dapibusue aconita dolosis
Tristia confundunt, extemplo sumpta salubris
Potio marrubij, suspecta pericula pressat.

FOENICVLVM. X.

Nec marathri taceatur honor, quod stipite forte
Tollitur, & late ramorum brachia tendit,
Dulce satis gustu, dulcem satis addit odorem.
Hoc oculis quos umbra premit prædesse loquuntur.
Huius item semen, foetæ cum lacte capellæ
Absumptum, uentris fertur mollire tumorem,
Cunctantisq; moras dissoluere protinus alui.
Præterea radix marathri commixta liquori
Lenæo, tussim percepta repellit anhelam.

GLADIOLA . XI.

Te neq; transierim latæ cui libera lingue
Nomine digladij nomen facundia finxit.
Tu mihi purpurei progignis floris honorem,
Prima æstate gerens uiolæ iucunda nigellæ
Munera, uel qualis mensa sub Apollinis alta

Inuestis

HORTVLVS.

13

Inuestis pueri pro morte recens Hyacinthus
 Exijt, & regis signauit uertice nomen
 Radicis ramenta tuæ siccata fluenti
 Diluimus contusa mero, seuumq; dolorem
 Vesicæ premimus tali, non secius, arte.
 Pignore fullo tuo, lini candentia texta
 Efficit ut rigeant, dulcesq; imitentur odores.

LYBISTICVM .XII.

Inter odoratam memorare lybistica syluam
 Fortia, suadet amor parui diffusior horti.
 Hoc germen succo quamuis & odore, gemellis
 Orbibus officere, & tenebras inferre putetur,
 Semina sæpe tamen quæsitis addere curis
 Parua solent, famamq; aliena laude mereri.

CAEREFOLIVM .XIII.

Quæ tot bellorum, tot famosissima rerum
 Magnarum monumenta sacro pia conficis ore,
 Exiles Erato non dedignare meorum
 Diuitias olerum uersu perstringere mecum.
 Infirmis diuisa licet Macedonia ramis
 Spargitur, & crebris ignobile semen aristis
 Sufficit, illa tamen toto reparabilis anno
 Pauperiem largo solatur munere plebis
 Indignæ, nec non restringere sanguinis undas
 Corpore diffusas, facili solet obuia gustu.

G r Illa quoq;

STRABI GALLI

Illa quoq; infesto uenter dum forte dolore
Turbatur, fomenta super non irrita ducit,
Puleium sibimet frondesq; papaueris addens.

LILIVM . XIII.

Lilia quo uersu candentia, carmine quoue
Ieiunæ macies satis efferat arida musæ?
Quorum candor habet niuei simulachra nitoris.
Dulcis odor, syluas imitatur flore Sabeas.
Non parius candore lapis, non nardus odore
Lilia nostra premit: nec non si perfidus anguis
Ingenitis collecta dolis serit ore uenena
Pestifero, cacum per uulnus ad intima mortem
Corde feram mittens, pistillo lilia præstat
Commacerare graui, succosq; haurire falerno:
Si quod contusum est summo liuentis in ore
Ponatur punctum, tum iam dinoscere uires
Magnificas huiusce datur medicaminis ultro.
Hæc et iam laxis prodest contusio membris.

PAPAVER . XV.

Et cereale quidem nugarum in parte papauer
Hac memorare placet, quod raptæ mœsta puellæ
Mater ut immensis optata obliuia mentem
Exuerent curis, fertur Latona uorasse.
Hoc simul auxilio carbunculus, ater ab imo
Pectore qui ructus nimium conuoluit amaros

Oris adusq;

HORTVLVS.

54

Oris adusq; fores, reprimi per sepe uidetur.
 Huius ad alta caput, granorum semine foetum
 Protento fragiliq; solet se tollere collo,
 Inq; modum mali, regio cui punica nomen
 Indidit, unius patulo sub pellis amictu
 Grana celebrande uirtutis plurima claudit,
 Deq; sono mandentis habet formabile nomen.

SCLAREA .XVI.

Hic umbrosa nouos inter Sclarea uirores,
 Stipite præualido assurgens, ramosq; comasq;
 Altius extollit: quæ quamuis rarius ulli
 Quæsitæ auxilio, medicorum penè putetur
 Effugisse manus, dulci tamen indita caldæ
 Et uires & odorati fermenta saporis
 Præstat, eam iuxta hortensis non extima costi
 Sylua latet, stomachiq; moras uentremq; salubri
 Prouocat auxilio, radicis munere coctæ.

MENTHA .XVII.

Nec mihi defuerit vulgaris copia menthæ
 Multa per & genera & species diuersa coloresq;
 Et uires: huius quoddam genus utile uocem
 Raucisonam claro rursus redhibere canori
 Posse putant, eius succos si fauce uorarit
 Ieiuna, quem crebra premens raucedo fatigat.
 Est aliud præpingue genus huiusce fructi,

G 6

Quodiam

STRABI GALLI

Quod iam non parui diffundat germinis umbras,
 Celsa ebuli sed more petens, à stipite forti
 Undiq; maiores foliorum prorogat alas,
 Quis odor alter inest, pauloq; immitior haustus.
 Sed si qui uires, species, & nomina menthæ
 Ad plenum memorare potest, sciat ille necesse est
 Aut quot Erythreo uolitent in gurgite pisces,
 Lemnius aut altum quot in aëra Mulaber ire
 Scintillas uastis uideat fornacibus Aetnæ.

P V L E I V M . X V I I I .

Non patitur cunctas angustia carminis huius
 Pulei uirtutes celeri comprehendere uersu.
 Hoc apud Indorum tanti constare peritos
 Fertur, apud Gallos quanti ualet Indica nigri
 Congeries piperis. quis iam dubitare sinetur
 Hac herba plures leniri posse labores?
 Quam pretijs inbianter emit ditissima tantis
 Gens, hebenoq; auroq; fluens, & mira uolenti
 Quæq; ferens mundo. ó magni laudanda tonantis
 Virtus & ratio, nullis quæ munera terris
 Larga suæ non pandit opis. quæ rara sub isto
 Axe uidere soles, alijs in partibus horum
 Copia tanta iacet, quantam uilissima tecum
 Efficiunt: rursus quedam quæ spreta uidentur
 Forte tibi, magno mercantur ditia regna,

Altera ut .

Altera ut alterius potiatur foenore tellus,
 Orbis & in toto per partes una domus sit.
 Puleium quàm decoctum curabit amice
 Et potu & fottu stomachum (mibi crede) morantem.
 Dum canimus quæ certa graui ratione tenemus,
 Quædam audita, & iam uerò miscere cothurno
 Fas ususq; sinit: ramum coniungito pulei
 Auriculæ, ne forte caput turbauerit æstus
 Solis in aërio si te perflarit aperto.
 Quod nisi me currens deponere uela Thalia
 Cogeret, ac tandem portus intrare moneret,
 Hinc tibi multiplices poteram decerpere flores.

A P I V M . X I X .

Quamuis in nostris apium uilesceret hortis,
 Et solito id multi prodesse sapore notarent,
 Plura tamen proprijs medicamina uiribus, acri
 Exhibet auxilio, cuius si trita capeffas
 Semina, torquentes urinæ frangere tricas
 Dicitur, ipsum etiam tenero cum germine mansum
 Concoquit errantes stomachi penetrabilibus escas.
 Corporis hunc regem turbans si nausea uexet,
 Mox apium lymphæ tristiciq; bibatur aceto,
 Passio tum celeri cedit deuicta medelæ.

B E T T O N I C A . X X .

Montibus & syluis, pratis & uallibus imis

Bettonicæ

STRABI GALLI

Bettonicæ pretiosa licet collectio cunctis
 Penè locis superet passim, tamen hanc quoq; noster
 Hortus habet, cultaq; docet mansuescere terra.
 Hæc tantum meruit generali nomine laudis,
 Ut si quid mea musa uelit superaddere, tandem
 Mole operis deuicta sui, iam sentiat, illa
 Utilitate minus quicquid deprompserit esse.
 Hanc uiridem si forte tuos coneris in usus
 Carpere, siccatamue hyemi deponere pigrae,
 Turbida siue tuas oblectant pocula fauces,
 Seu potius longo tibi defecata labore
 Dona placent, huius uirtus mirabilis herbæ
 Omnia sufficiet, quam quosdam pendere tanti
 Nouimus, ut contra, totum si iniuria corpus
 Impetit interius, muniri uiribus eius
 Sese posse rati, soleant haurire diebus
 Continuis hoc acre genus medicaminis almi.
 Præterea caput infesto si uulnere fractum
 Tabuerit, tum crebra terens imponito sacræ
 Tegmina bettonicæ, statim mirabere uires
 Illius, in solidum fuerit dum clausa cicatrix.

AGRIMONIA . XXI .

Hic quoq; Sarcocolam, cãpos quæ plurima passim
 Vestit, & effoetis sylvarum inuenta sub umbris
 Nascitur, ordinibus facile est discernere pulchris.

Hæc præter

Hæc præter uarium latæ uirtutis honorem,
 Trita domat uentris prædirum & pota dolorem.
 Si quæ forte calybs infensus uulnera membris
 Indiderit nostris, huius tentare iubemur
 Auxilium, partiq; imponere tonsa patienti
 Germina, maturum nacturi hac arte uigorem,
 Sitamen addatur mordens cataplasmati acetum.

AMBROSIA. .XXII.

Haud procul Ambrosiam uulgo quã dicere mos est
 Erigitur, laudata quidem, sed an ista sit illa
 Cuius in antiquis creberrima mentio libris
 Fit, dubium est multis. Medici tamen arte suapte
 Hanc utcunq; colunt, tantum ue sanguinis hausta
 Absumit, quantum potus ingesserit aluo.

NEPETA .XXIII.

Herbarum in numero, quas hortulus ille recenti
 Semper prole creat, nepetæ non segnior exit
 Surculus, urticam folijs simulantibus, alto
 Vertice pergratum late largitus odorem.
 Hæc uarijs olim morborum accommoda curis,
 Non extrema alias inter decernitur herbas.
 Huius enim succus, roseo commixtus oliuo,
 Efficit unguentum, læsæ quod uulnera carnis
 Atq; cicatricum deformia signa nouarum
 Posse abolere aiunt, prisco reparare nitore,

Et reuocare

STRABI GALLI

Et reuocare pilos plage quos forte recentis
Pestis hiulca tulit, sanie taboq; perosos.

RAPHANVS .XXIIII.

Hinc raphanum radice potens, latoq; comarum
Tegmine sublatum, extremus facit ordo uideri.
Cuius amara satis, quatienti uiscera tussim,
Mansa premit radix: triti quoq; seminis haustus
Eiusdem uitio pestis persæpe medetur.

ROSA .XXV.

Iam nisi me fessum uia longior indu pediret,
Scrupeus atq; noui tereretur carminis ordo,
Debueram uiburna rosæ pretiosa metallo
Pactoli & niueis Arabum circumdare gemmis.
Hæc, quia non Tyrio Germania tingitur ostro,
Lata nec ardenti se Gallia murice iactat,
Lutea purpureis reparat crementa quotannis,
Vbertum floris, tantum qui protinus omnes
Herbarum uicisse comas, uirtute & odore
Dicitur, ut merito florum flos esse feratur.
Inficit hic oleum proprio de nomine dictum,
Quod quàm sepe fiat mortalibus utile curis,
Nec meminisse potest hominum, nec dicere quisquam.
Huic famosa suos opponunt lilia flores,
Longus horum & iam spirans odor imbuit auras.
Sed si quis niuei candentia germina fructus

Triuerit

Triuerit, aspersi mirabitur illicet omnem
Nectaris ille fidem celeri perijisse meatu.

Hoc quia uirginitas fama subnixa beata
Flore nitet, quam si nullus labor exagitarit
Sordis, & illiciti non fregerit ardor amoris,
Flagrat odore suo. Porro si gloria pessum
Integritatis eat, fateor, mutabit odorem.

Hæc duo nanq; probabilium genera inclyta florum
Ecclesie summas signant per secula palmas,
Sanguine martyrij carpunt quæ dona rosarum,
Liliaq; in fidei gestant candore nitentis.

O' mater uirgo, fœcundo germine mater,
Virgo fide intacta, sponsi de nomine sponsa,
Sponsa, columba, domus, regina, fidelis amica,
Bello carpe rosas, leta arripe lilia pace,

Flos tibi sceptrigero uenit generamine Iesse,
Unicus antiquæ reparator stirpis & auctor.

Lilia qui uerbis uitaq; dicauit amœna,
Morte rosas tingens, pacemq; & prælia membris
Liquit in orbe suis, uirtutem amplexus utranq;
Præmiaq; ambobus seruans æterna triumphis.

D I C A T I O O P V S C V L I .

Hæc tibi seruitij munuscula uilia parui
Strabo tuus, Grimalde pater doctissime, seruus

Rectore

STRABI HORTVLVS.
Pectore deuoto, nullius ponderis offert.
Vt cum conseptu uiridis confederis horti
Super opacatas frondenti germine malos,
Persicus imparibus crines ubi diuidit umbris,
Dum tibi cana legunt tenera lanugine poma
Ludentes pueri, schola lætabunda tuorum,
Atq; uolis ingentia mala capacibus induunt,
Grandia conantes includere corpora palmis:
Quo moneare habeas nostri pater alme laboris
Dum relegis quæ dedo uolens, interq; legendum
Vt uitiosa seces deponco, placentia firmes.
Te deus æterna faciat uirtute uirentem,
Immarcescibilis palmam contingere uitæ,
Hoc pater, hoc natus, hoc spiritus annuat almus.

FINIS HORTVLI
STRABONIS.

BASILEAE APVD IOANNEM
FABRVM EMMEV M IV.
LIACENSEM. M. D. XXVII.

p
t
n
r
u
E
t
a
a
p
ci
in
pe
pe
te
ta